

ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳು

ಮಹೇಶ್ ಯು. ಸಿ.

ಕನ್ನಡ ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ಕಡೂರು,
ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಕಾದಂಬರಿಯ ಮತ್ತು ಪೋಷಿಸಿದಂತಹ ಮುದ್ದಾದ ಹೆಸರೇ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಹೃದ್ಯವೆನಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಸೂಚಿಸಿ ಬಿಡುವ ಕವಿಯ ಸ್ತ್ರೀಪರ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಮೋಹ ಕೂಡ ಇರಬಹುದು. ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಖ್ಯ ಸೂತ್ರ ಜೈವಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ. ಈ ಮುಖ್ಯ ಸೂತ್ರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ವಿಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಘಟನೆಗಳೂ ಔಚಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೈತಾಳುತ್ತ ಹೋಗಿವೆ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಕತೆಗಳಂತಿವೆ. ಕೃತಕತೆಯ ಸೋಂಕು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗದು. ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುವ ತಾಣವಂತೂ ಸುಂದರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಪದ್ಧರಿತ ಮಡಿಲು. ತೊರೆ, ತಪ್ಪಲು, ಗಿರಿಶಿಖರ, ಕಾನನಗಳ ಮನಗಾನ ಇವುಗಳ ವರ್ಣನೆ ಮನಮೋಹಕವಾಗಿವೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯ ಸೌಖ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿದೆ.

ಸಮಾಜದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗದ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಣಗಳು 'ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕೆಳವರ್ಗದ ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಲಿ, ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಹೆಗ್ಗಡಿಯರಾಗಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಅರ್ಥೈಸಿ, ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಾವ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುವ ಕವಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಅನುಪಮವಾದದ್ದು.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಐದು ಕುಟುಂಬಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಸಿಂಬಾವಿ ಭರಮೈ ಹೆಗ್ಗಡೆ, ಹಳೆಮನೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ, ಕೋಣೂರಿನ ರಂಗಪ್ಪ ಗೌಡ, ಬೆಟ್ಟಳ್ಳಿಯ ಕಲ್ಲಯ್ಯ ಗೌಡ ಮತ್ತು ಹೂವಳ್ಳಿಯ ವೆಂಕಣ್ಣ ನಾಯಕ. ಈ ಐದು ಕುಟುಂಬಗಳು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜೀತದಾಳುಗಳು, ಬಡವ-ಬಲ್ಲಿದ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ ಕನಸುಗಳು, ಪರಸ್ಪರ ವೈಷಮ್ಯಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಹಾಗೇ ಹರಿದು ಹೋಗಿಬಿಡುವ ಸಂಬಂಧಗಳು, ಗುರಿ ಸೇರುವ ಛಲ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ವರ್ಣನೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸುಗೆಯಾಗಿ ಕತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಇದೊಂದು ಬ್ಯಾಹತ್ ಕಾದಂಬರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಸಿರಿವಂತ ಮನೆತನಗಳ, ಹಟ್ಟಿ-ಬಿಡಾರಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ಸಂಘಟನೆಗಳು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವಿವರಗಳೊಡನೆ ಪದರ ಪದರವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಪೂರಕವಾಗಿ, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಸ್ತ್ರೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸರಳ ಹೆಣೆಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಪಾತ್ರ ತನ್ನ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಗಮನ ಸೆಳೆದು ರಂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆತ್ತನೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕವಿಯದೇ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸ. ಆದರೂ ಈ ಕಲಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನುಭವ ವಿಸ್ತಾರ, ಸ್ವಂತ ಜೀವನ ದರ್ಶನ ಗುರುತಿಸಿ ಗೌರವಿಸುವಂಥವು.

ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಒಂದೆಡೆನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಸಹಜ ಮುಗ್ಧೆಯರು. ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೂವುಗಳಂತೆ ಅರಳಿದವರು, ಇವರಾರ್ಯಗೂ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲ. ನವ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸೋಂಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸ್ವದನಗಳು ಇವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿವೆ. ಪೀಂಚಲುಮಿನಂತಹ ಕೆಳವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಉನ್ನತ ಚಿಂತನೆಯಿದೆ. ಇಂಥ ಚಿಂತನೆಗಳು, ಹಲವಾರು ಆದರ್ಶಗಳು, ನೀತಿ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಲೇಖಕರದೇ ಕೈವಾಡ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕಾದರೂ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಹಿಳೆಯರ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು, ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ನಾವು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ವಂಚನೆ, ಕುಟಲೋಪಾಯ ಮುಂತಾದ ಕುತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಕೆಯ ಸಹಜ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಕೃತಕವಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಮಹಿಳೆಯ ವೈಯುಕ್ತಿಕ, ಕೌಟುಂಬಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಶೇಷ ವರ್ಣನೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಗ್ರಾಸವಾಗಿದೆ.

ಇಡೀ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳಿವೆ. ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನದ ಜಟ್ಟಮ್ಮ, ಲಕ್ಕಮ್ಮ, ಮಂಜಮ್ಮ, ಕಾಗಿನಹಳ್ಳಿ ಅಮ್ಮ ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ದಾನಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡತಿ, ದೇವಮ್ಮ, ರಂಗಮ್ಮ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡತಿ, ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕಾಡಮ್ಮ, ಅಂತಕ್ಕ

ನೆಟ್ಟಿಗಿತ್ತಿ, ಇವರ ಮಗಳು ಕಾವೇರಿ, ಚಿನ್ನಮ್ಮ, ಸೀತಮ್ಮ, ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಅಜ್ಜಿ, ದುಡಿಯುವ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾಗತ್ತೆ, ನಾಗಕ್ಕ, ಹೂವಿ, ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ಯೆಂಕಿ ಮತ್ತು ಜೀತದಾಳುಗಳಾಗಿ ಪೀಂಚಲು, ದೇಯಿ, ಅಕ್ಕಣಿ, ಬಾಗಿ, ತಿಮ್ಮಿ, ಸೇಸಿ ಮತ್ತಿತರರು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರಗಳು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕೇವಲ ಬಂದು ಹೋಗುವವು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಿಂಚಿ ಹೋಗುವ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಿಕ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಗಾಢ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿಯೇ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದು ಕಾದಂಬರಿಯ ವಿಶೇಷ ಮತ್ತು ಸೊಗಸು.

ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೊದಲ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ ಮೆರೆಯುವ ಚೆಲುವೆ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಪೋಡಶಿ: ತರುಣ ಮುಕುಂದನ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪ್ರೇಯಸಿ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕಳೆಯೇ ಈಕೆ. ಕೆನ್ನೆಗಳು ಮಿರುಗುವ ಕೋಮಲತೆ. ತುಟಿಯ ಮನೋಹರತೆ, ಗಲ್ಲದ ದುಂಡನೆಯ ಮುದ್ದು, ಹೊಳೆಯುವ ನೀಳ ಮೂಗುಗಳ ಈ ಅಂದಗಾತಿ ದೈವಭಕ್ತಳೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಈ ಭಕ್ತಿ ಆಕೆಯ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲ ನಡವಳಿಕೆಗಳಂತೆ ಶಿಶು ಮುಗ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ವಿಚಾರ-ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳಿಂದ ದೂರವಾದ ಕೇವಲ ನಿಸರ್ಗ ಸಿದ್ಧವಾದ ಸಹಜ ಭಕ್ತಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮನದು.

ಸ್ವಭಾವತಃ ಮುಗ್ಧೆಯಾದ ಈಕೆ ಕೆಲವು ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಾಯ ಈಕೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಲುವಾಗಿ ಅರಳಿ, ಹೊಂಗೆನಸುಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ, ನವಿರು ಶೃಂಗಾರ ಪೀಡನೆಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅನುಭವಿಸುವಾಗ, ತನ್ನಂತೆಯೇ ಅಂಥ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಮುಕುಂದ ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋಗಿ, ತುಟಿ ನಡುಗಿ, ಮತ್ತೇನೋ ಒದರಿಬಿಟ್ಟಾಗ ಅವನ ಅತ್ಯಂತ ಅಪ್ರಕೃತ ತೊದಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಃಕರಣದ ಸುಪ್ರಕೃತವನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ ಬಿಡಬಲ್ಲ ಪ್ರೌಢ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಈಕೆ ಮಣ್ಣು ಹಿಡಿದು ಕಾಂತಿ ಕುಂದಿದ ಚಿನ್ನದ ಸಲಾಕೆಯಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಅಜ್ಜಿಯ ಅಕ್ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಸುಕೋಮಾಲವಾಗಿ ಅರಳಿರುವ ಈ ಮಟ್ಟ ಹುಡುಗಿ ನಿಸರ್ಗದ್ದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮುದ್ದು ಹೂವು. ಅಂತೆಯೇ ನಿಸರ್ಗದೊಂದಿಗಿನ ಒಡನಾಟ ಈಕೆಗೆ ಅತೀ ಪ್ರಿಯ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಲರವ ಕೇಳಿದರನೇ ಈಕೆಗೆ ಅವರ್ಣೀಯ ಪುಳಕ. ಇವಳ ಅಂತರಂಗವು ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡಿನೊಡನೆ ಅಂತಃಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದನಿಗೂಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ ಈ ಕೋಮಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ತನಗೊಲ್ಲದ ಕಠೋರತೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಯಿಲೆಯವನೂ ಮುದುಕನೂ ಆದ ಭರಮೈ ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಅದು. ಆ ಕರಾಳ ದಿನದಂದು ಆಕೆಗೆ ದಾರುಣ ದುಃಖದಿಂದಲೇ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತದೆ. ಸುತ್ತ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಧರ್ಮ, ಕಾಡು, ತಿಮ್ಮಿ ಮುಂತಾದ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳು ಅಸ್ತ ವ್ಯಸ್ತ ವಿಚಿತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಾಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮುಗ್ಧಭಂಗಿಗೆ ತನ್ನ ವಿಷಯ ಸಂಕಟ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಕೆ ಮುಗುಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಮಳೆಯ ರೇಜಿಗೆಯ ದುರ್ದಿನದ ನಿರಾಶಾಮಯ ಮ್ಲಾನತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಆಕೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿನ ಕತ್ತಲನ್ನು ಕರಗಿಸಿ, ಹೊಸದೊಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭ ಸಹಜ ಸುಂದರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸತ್ಯವೂ ಸುಂದರವೂ ಆದದ್ದು ಮಾತ್ರ ಭೀತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬಲ್ಲದು. ಮಕ್ಕಳ ಮುದ್ದು ಮುಖಕಾಂತಿಗೆ ಈ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದನ್ನು ಲೇಖಕರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಮಗು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಂಭಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಣನೆ ಕೂಡ ತುಂಬ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಈ ಘಟನೆಯೂ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಿರುವುದು. ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಮ್ಮನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಯಾವಾಗಲೂ ತಾಯಿ ನೆನಪಿನಿಂದ ಹಂಬಲಿಸುವಳು. ಮುದುಕನೊಂದಿಗಿನ ಮದುವೆಯ ಕ್ರೂರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಂತೂ ಆ ನೆನಪು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. “ಈ ನನ್ನ ಅವ್ವ ಇದಿದ್ದರೆ?” ಎಂದಾಕೆ ನಿಡು ಸುಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೃದಯ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಊರವರೆಲ್ಲರೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಾಯಿಯದೇ ತದ್ರೂಪು ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದು ಕೂಡಲೇ ನೆನಪಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಕುಂದ ಭಾವ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ ಇಣುಕುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಆಕೆಯಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಮುಗ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ –“ಆಹಾ ! ಎಷ್ಟು ಚೆಂದಾಗದೆ ನನ್ನವ್ವ ! ನೋಡಾಕೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಸಾಲ್ತು... ಇಂಥವಳನ್ನು ಹೋಡೀತ್ತಿದ್ದಂತಲ್ಲ ನನ್ನ ಅಪ್ಪಯ್ಯ ?... ಹೆಂಗಾರು ಕೈ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅವಗೆ?” ಹೀಗೆ ಚಿನ್ನಮ್ಮ ಓರ್ವ ಮುಗ್ಧೆಯೂ ಕೋಮಲೆಯೂ ಆದರೂ ಪ್ರೀತಿಸಿದವನನ್ನೇ ಹೊಂದುವ ಪ್ರಣಯದ ಉತ್ಕಟತೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಾಹಸಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಸಖಿ ಪೀಂಚಲುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕಾಳ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿವ ಜಡಿ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡುದಾರಿಯನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಿ ಕಡೆಗೂ ಗುರಿ ಸೇರುತ್ತಾಳೆ. ಈಕೆಯ ಕತೆ ಸುಖಾಂತ್ಯವೂ ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ಪೀಂಚಲು. ಚಿನ್ನಮ್ಮನ ಆಪ್ತ ಸಖಿ. ಈಕೆಯೂ ಎಳೆಯವಳು. ದಿಟ್ಟ ತರುಣ ಏತನ ಹುಡುಗಿ ಹಾಗೂ ಹೆಂಡತಿ. ಇವಳದು ದಯೆ ತುಂಬಿದ ಹೃದಯ. ಹೆರವರ ಕಷ್ಟ ನೋಡಲಾರದವಳು. ಅಂದರೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ

ಹಸ್ತ ಚಾಚುವವಳು. ತನ್ನ ಒಡತಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವಳ ಇನಿಯ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಅನ್ನವಿಡುವ ಧಣಿ ಮುಕುಂದನಿಗಾಗಿ ಎಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಹಿಸಬಲ್ಲಳು.

ಈಕೆ ಎಂತಹ ಸಾತ್ವಿಕ ಚೆಲುವೆಯೆಂದರೆ, ಆಳು ಮಗಳಾದರೂ ಮುಕುಂದಯ್ಯನ ಶುಭ್ರ ಕಣ್ಣೊಟಕ್ಕೆ ವನರಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಶಿವಾಣಿಯಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಒಡತಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಒಡೆಯನಿಗೂ ಅಂತರಂಗದ ಮಿತ್ರ. ಆದರೆ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಲಿಂಗಭೇದವನ್ನು ಮೀರಿದ ಉದಾತ್ತ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ನೇಹ ಇವರದು. ಮುಕುಂದನಿಗಂತೂ ಪೀಂಚಲು ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬುದು ಜ್ಞಾನ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಭಾವ ವಿಷಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ರೀತಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಪೀಂಚಲು ಸದಾ ಕಾಲ ತನ್ನಿನಿಯನ ಮೋಹಿನಿ. ಪ್ರೇಮ ಸೂಸುವ ಮುದ್ದು ಮಡದಿ. ಇಂಥ ಮನ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಡದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಏತ ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಂಶಯ ತಾಳುವ ಅಹಿತಕರ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಅಸಮಾಧಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಪುಟ್ಟ ಮಡದಿ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಗುಡಿಸಲೇ ಬೆಳಕಾಗಿಬಿಟ್ಟಂತೆ ಈತನಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಿಳಿಯ ಹಲ್ಲಿನ ಸಾಲೆಲ್ಲ ಬೆಳಗುವಂತೆ ನಗುತ್ತಾ ಪೀಂಚಲು ಮನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಗಂಡನ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಬಗೆಗಿನ ಅನುಮಾನವೆಲ್ಲ ಪರಾರಿಯಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಮೋಹದ ಮಡದಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಬೆರಗು ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಏತ !

ಪೀಂಚಲು ತನ್ನ ಗಂಡನ ದೇಹ-ಆತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಬೆರೆತು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಾರ ತಂದಿದ್ದಾಕೆ. ಈ ಎಳೆಯರಿಬ್ಬರ ಹಸಿಹಸಿ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಕಾದಂಬರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಚಗುಳಿಯಿಡುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಮನಸ್ಸಿನ ತುಂಬೆ ಸ್ಥಾಯಿಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತವೆ. ಭಾಷೆಬಲ್ಲ ರಸಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳು ಕೂಡ ಹೇಗೆ ರಾಗ ರಂಗುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮಿಂಚಿಬಿಡಬಲ್ಲವು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಎಳೆ ಹುಡುಗಿ ಪೀಂಚಲು ತನ್ನ ಎಳೆ ತನವನ್ನು ಮೀರಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜ ತಾಯ್ತನಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಗಂಡ ಏತನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದು ಕೂಡ ಒಂದು ಅಪ್ರಾಯಮಾನವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯೇ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಂದಿನ ಅವಳ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪ್ರೀತಿ ಇದೀಗ ತಾಯ್ತನದ ಸವಿಗೂ ಏರಿಬಿಡುತ್ತಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಪೀಂಚಲುವಿನ ಸತೀತ್ವದ ವಿಜೃಂಭಣೆಯೇ ಆಕೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವರ್ಣನೆಯಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿದೆ. ತಾಯ್ತನದ ಅಕ್ಕರೆಯನ್ನೇ ತನಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದವರಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕ ಪಡೆಯುವ ಪಾತ್ರವಾಗಿ ಈಕೆ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಯಕಿಯಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಹುದಾದ ಪಾತ್ರ ಜೀತದಾಳು ತಿಮ್ಮಿ. ಈ ಸುಂದರ ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮದುಮಗಳು. ತಾಯಿಯ ಸೋದರ ಸಂಬಂಧಿ ಯುವಕ ಗುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಈಕೆಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರೇಮ. ಆತನಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಗುವ ತವಕ. ಒಲ್ಲದ ಬೇರೊಬ್ಬನೊಡನೆ ಮದುವೆ ನಿರ್ಧಾರವಾಗುವಾಗ ಚಿನ್ನಮ್ಮನಂತೆಯೇ ಇವಳು ಸಾಹಸಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಓಡುತ್ತಾಳೆ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ವಿಫಲಗೊಂಡಾಗ ಧೃತಿಗಿಡದೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಪ್ರಕೃತಿಯದೇ ಮಗುವಾದ ತಿಮ್ಮಿ ಸಹ ಸಹಜವಾದ ರಸಿಕತೆಯುಳ್ಳವಳು. ಸುತ್ತಲ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮುಗ್ಧವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಬಲ್ಲಳು. ಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಬಂದು ಮಲೆನತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಿರುವಾಗಲೂ ಕಾನು ಕಣಿವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿರುವ ಕಾವಣನನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಾಧಿತ್ಯದಿಂದ “ಇದೇನು, ನೋರೆ ನೋರೆ ಹಾಲು ಕಡ್ಡು ನಿಂತಾಗ ಅದೆಯಲ್ಲಾ?” ಎಂದು ಕವಿಯಂತೆ ಉದ್ಗರಿಸಬಲ್ಲಳು. ಪೂರ್ವ ದಿಗಂತದ ಕೆಂಡಮಂಡೆಯಂತಹ ಸೂರ್ಯ, ಹಸಿರು ದ್ವೀಪಗಳಂಥ ಮಲೆನತ್ತಿಗಳು, ಮೋಡಗಳ ವರ್ಣಲೀಲೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು “ಆಹಾ, ನಮ್ಮ ಬಿಡಾರ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದೆ?” ಎಂದು ಮಗುವಿನಂತೆ ಉದ್ಗರಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಿ ಗಂಡನಾಗಲಿರುವ ಗುತ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ ಬೈದರೆ, ಹೀನಾಯಿಸಿದರೆ, ಪ್ರತ್ಯಸ್ಥಗಳಿಂದ ತತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೂ ಆತನಲ್ಲಿನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ ತವರನ್ನೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕಡೆಗೂ ಗುರಿ ಸೇರುತ್ತಾಳೆ.

ಪ್ರಣಯ ಸಾಹಸಿಗಳೂ ಧೀರೆಯರೂ ಆದ ತಿಮ್ಮಿ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನಮ್ಮನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವವರು ಮತ್ತಿಬ್ಬರು ಮದುವಣಗಿತ್ತಿಯರೆಂದರೆ, ಭರಮೈ ಹೆಗ್ಗಡೆಯ ತಂಗಿ ಲಕ್ಕಮ್ಮ ಮತ್ತು ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯ ಮಗಳು ಮಂಜಮ್ಮ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನದ ಹೆಣ್ಣುಗಳಾದರೂ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಮದುವೆಯೆಂಬ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಟಕ್ಕಿಟ್ಟಿರುವ ಚಿಂದುಳ್ಳ ಚೆಲುವೆಯರು. ಇವತ್ತು ತಂದೆ ಅಥವಾ ಅಣ್ಣ “ಸಣ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯೇ ನಿನ್ನ ಒಡೆಯ” ಅಂದರೆ ಮುಗ್ಧಕ್ಕೆ ತಲೆದೂಗಬೇಕು. ಮರುದಿನ ಅವರು ಮನಸ್ಸು

ಬದಲಿಸಿ “ಸಣ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯಲ್ಲ ಅವನ ಅಪ್ಪನೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡ” ಅಂದರೆ ಕೂಡಲೇ ತಾವೂ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಿಸಿ ಕನಸಿನ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಆ ದಿನೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಕು. ಬುಗುಡಿ-ಬುಲಾಕು, ಜುಮುಕಿ-ಅಡ್ಡಿಕೆಗಳಿಂದ ಸರ್ವಕಾಲವೂ ಅಲಂಕೃತರಾದರೂ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ಹೊರುವುದೇನೂ ಇವರಿಗೆ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆಲಸದ ಜತೆ ಜತೆಗೆ ಮನೆಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಕದನ ಇವರ ಮನರಂಜನೆ. ಕರಿಮೀನು ಸಾಹೇಬರು ಕದ್ದ ಮಾಲಿಗೆ ಬೆಲೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವ ಉತ್ತುತ್ತೆ, ಬತಾಸು ಓಲೆಬೆಲ್ಲ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಹೀಗೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ವಾಸ್ತವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ತರುವ ಮೂಲಕ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಯನ ಗ್ರಂಥಗಳು:-

1. ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು- ಕುವೆಂಪು

ಮಹೇಶ್ ಯು. ಸಿ.

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ

ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ಕಡೂರು.